

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U VISOKOM
Broj: 41 0 K 105404 25 K
Visoko, 13.10.2025.. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Općinski sud u Visokom, sudija Miroslav Savić, uz učešće zapisničara Azre Karasalihović, u krivičnom predmetu protiv optuženog A.A. zbog krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivični zakon Federacije FBiH¹, rješavajući po optužnici Kantonalnog tužilaštva Zenica T04 0 KT 0055502 23 od 04.02.2025. godine, a koja je potvrđena od strana ovog suda dana 11.02.2025.godine, nakon glavnog pretresa održanog dana 06.10.2025. godine u prisustvu kantonalnog tužioca Andreje Božićković, branioca optuženog po službenoj Emira Fejzovića, advokata iz Visokog, te optuženog A.A. donio, a dana 09.10.2025. godine, javno objavio sljedeću:

P R E S U D U

OPTUŽENI A.A., sin H. i majke Z. rođena S., rođen ... godine u V., gdje je i nastanjen u mjestu R. bb, pismen, sa završenom SSS, penzioner, oženjen, otac četvero djece, vojsku služio, srednjeg imovnog stanja, po narodnosti Bošnjak, državljanin BiH, JMB: ..., neosuđivan

KRIV JE
što je

dana 11.10.2023. godine oko 16,15 sati, u V., nakon što je prethodno konzumirao alkoholno piće, sjeo za upravljač pmv marke „VW Vento“, reg. oznaka ..., pod utjecajem alkohola sa koncentracijom alkohola u krvi od 1,09 promila, svjestan da u stanju takve alkoholne opitosti može ugroziti javni promet i tako dovesti u opasnost živote i tijela drugih lica, na šta je i pristao, da bi potom sa vozilom izašao na regionalni put R... V.–K. i otpočeo kretanje istim iz smjera V. prema K. i po dolasku do poljoprivredne apoteke „D.“ na broju 16 propustio da obrati pažnju na pješakinju A.F. koja je ispred njega započela prelaziti kolovoz sa desne na lijevu stranu, pa postupajući suprotno odredbama člana 28. stav 1. i člana 174. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH, vozeći tako na desnoj saobraćajnoj traci prednjom stranom vozila udario navedenu pješakinju, ugroživši na taj način sigurnost javnog prometa uslijed čega je A.F. zadobila višestruke mehaničke povrede glave, tijela i ekstremiteta, prelom ključne kosti u dijelu ramenog zgloba obostrano, prelom vrata desne ramene kosi nadlaktice, prelom vrata desne butne kosi, prelom krila obje crijevnice, obostrani serijski prelom rebara sa krvarenjem i prodor zraka u oba prsišta, nagnječenje tkiva pluća, zrak ispod kože desno, razderno nagnječnu ranu glave čeonu, prelom lijeve zigomatične kosti, prelom poprečnih nastavaka kralježaka vratnog VII, grudnog I i krsnog I i razderno nagnječnu ranu desnog koljena, a koje povrede u svom sveukupnom djelovanju na život i zdravlje predstavljaju teške tjelesne povrede opasne po život sa trajnim posljedicama u vidu ožiljaka na koži u dijelu desne natkoljenice i kuka, sa implantatima u dijelovima prelomljenih kostiju,

¹ Krivični zakon FBiH (Službene novine Federacije FBiH br. 36/03, 37/03, 21/04, 69/04, 18/05, 42/10, 42/11, 59/14, 76/14, 46/16 i 75/17 i 31/2013)

čime je počinio krivično djelo teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ FBiH.

Pa sud optuženog na osnovu člana 42., 43. i 49. KZ FBiH:

OSUĐUJE NA
KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 1 /JEDNE/ GODINE I 6 /ŠEST / MJESECI

Na osnovu člana 202. stav 1 Zakona o krivičnom postupku Federacije FBiH^[1], optuženi A.A. je dužan da naknadi troškove postupka u vidu troškova branioca po službenoj dužnosti u iznosu koji će sud odrediti posebnim rješenjem o visini troškova, paušala u iznosu od 50,00 KM i i na ime troškova vještačenja iznos od 575,00 KM sve u roku od 15 dana, po pravosnažnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Na osnovu člana 77. stav 1. KZ FBiH optuženom se izriče sigurnosna mjera zabrane upravljanja motornim vozilom B kategorije u trajanju od 12 mjeseci računajući od pravosnažnosti ove presude, s tim da se vrijeme izvršenja kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja ove mjere.

Na osnovu člana 212. stav 3. ZKP FBiH oštećeni A.I. i A.M. upućuju se da imovinskopravni zahtjev mogu da ostvaruju u parničnom postupku.

Obrazloženje

Kantonalno tužilaštvo Zeničko-dobojskog kantona Zenica je optužnicom broj broj: T04 0 KT 55502 23 od 04.02.2025. godine, godine optužilo A.A., da je radnjama opisanim u izreci počinio krivično djelo Teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa” iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Na ročištu za izjašnjenje o krivici optuženi se izjasnio da nije kriv, nakon čega je predmet dostavljen sudiji radi zakazivanja glavnog pretresa.

Na glavnom pretresu održanom dana 06.10.2025. godine, optuženi je, u prisustvu svog branioca istakao da u cjelosti priznaje izvršenje krivičnog djela koje mu se stavlja na teret I na način kako je to opisano u optužnici.

S obzirom da je optuženi u cjelosti priznao izvršenje krivičnog djela sud je u smislu člana 280. ZKP FBiH, izvršio uvid u materijalne dokaze tužilaštva i to: zapisnik o uviđaju PS Visoko broj: 08-02-09/1-256/23. od 11.10.2023. godine, naredbu za saobraćajno-tehničko vještačenje Kantonalno tužilaštvo Ze-do kantona od 27.06.2024. godine, jedan CD sa fotografijama broj: SN-256-23, naredbu za toksikološko vještačenje Kantonalno tužilaštvo Ze-do kantona od 19.10.2023. godine, izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada kantona Sarajevo broj: IZV-681/23 od 10.11.2023. godine na ime A.A., izvještaj o ispitivanju JU Zavod za medicinu rada kantona Sarajevo broj: IZV-682/23 od 10.11.2023. godine na ime A.F., naredbu za vještačenje po vještaku medicinske struke Kantonalno tužilaštvo Ze-do kantona od 27.06.2024. godine, medicinska dokumentacija KB Zenica na ime A.F., dva nalaza doktora medicine Kantonalnog zavoda za medicinu rada na ime A.F. , tri Rješenja JU Centar za

^[1] Zakon o krivičnom postupku FBiH (Službene novine FBiH, broj 35/03, 37/03, 56/03, 78/04, 28/05, 55/06, 27/07, 53/07, 9/09, 12/10, 8/13, 59/14)

socijalni rad Visoko od 01.07.2003. godine, 10.11.2006. godine i 14.10.2009. godine, na ime A.F. , nalaz, ocjenu i mišljenje Instituta za medicinsko vještačenje zdravstvenog stanja na ime A.F. broj: OZ-3209/10, naredbu za psihijatrijsko vještačenje Kantonalno tužilaštvo Ze-do kantona od 27.06.2024. godine, crtež lica mjesta PS Visoko broj: 256/23 od 11.10.2023. godine, podaci iz prekršajne evidencije PS Visoko od 08.12.2023. godine na ime A.A. , izvod iz kaznene evidencije za osumnjičenog A.A. a PS Visoko od 06.12.2023. godine popis troškova krivičnog postupka u ukupnom iznosu od 575,13 KM, za koje da se osumnjičeni obaveže da ih naknadi, a koji se odnose na troškove predmetnih vještačenja zapisnik o saslušanju svjedoka A.F. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1372/24 od 20.11.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka A.I. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1373/24 od 20.11.2024. godine, dva zapisnika o saslušanju svjedoka A.M. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1246/23 od 21.12.2023. godine i broj: 08-02-09/1-1169/24 od 16.10.2024. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka H.A. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1240/23 od 20.12.2023. godine, zapisnik o saslušanju svjedoka Z.A. PS Visoko broj: 08-02-09/1-1255/23 od 22.12.2023. godine, nalaz saobraćajno-tehničkog vještačenja po vještaku dipl. ing. saobraćaja H.R. od 23.09.2024. godine, nalaz i mišljenje vještačenja tjelesnih povreda izvršen po specijalisti sudske medicine S.- B.S. od 06.07.2024. godine, nalaz i mišljenje psihijatrijskog vještačenja po stalnom sudskom vještaku neuropsihijatru prim. Mr. Sc G.L. od 09.07.2024. godine

Nakon što je izvršen uvid u naprijed navedene dokaze sud je ustanovio da je priznanje optuženog na glavnom pretresu potpuno i u skladu sa dokazima, kao i da je optuženi svjestan posljedica priznanja krivice, te da je do priznanja došlo dobrovoljno svjesno i sa razumijevanjem, pa je izjava prihvaćena. Navodi iz optužnice da se saobraćajna nezgoda dogodila na način kako je to opisano u činjeničnom opisu, pored priznanja optuženog, u cijelosti su potvrđeni izvedenim dokazima koje je tužilac uložio u spis, a naročito nalazom i mišljenjem vještaka saobraćajne struke R.H.. Nalaz i mišljenje vještaka potvrđuje navode iz optužnice jer je, na osnovu detaljne analize tragova, rekonstrukcije događaja i izvršenih proračuna, utvrđeno da je do saobraćajne nezgode došlo na način kako je opisano u optužnici – naletom putničkog automobila “VW Vento” prednjim čeonim dijelom na pješakinju koja se kretala mimo obilježenog pješačkog prelaza. Vještak je konstatovao da je brzina kretanja vozila neposredno prije kontakta iznosila oko 35 km/h, te da vozač u trenutku mogućeg vizuelnog uočavanja pješakinje nije preduzeo radnju kočenja niti izbjegavanja, iako je imao tehničku mogućnost da zaustavi vozilo ili skretanjem u lijevu stranu izbjegne kontakt. Takvo postupanje, uz konstatovano prisustvo alkohola, predstavlja uzročni faktor nastanka nezgode, dok prelazak pješakinje van obilježenog prelaza vještak označava kao olakšavajuću okolnost. Nadalje, Nalaz i mišljenje vještaka medicinske struke G.L., od 23.09.2024. godine, dodatno potkrepljuje optužne navode, jer potvrđuje da je osumnjičeni u momentu nezgode imao alkohol u krvi u koncentraciji od 1,09 g/kg, što odgovara pripitom stanju, usljed čega su njegove vozačke sposobnosti bile bitno smanjene i zbog čega je bio relativno nesposoban za sigurno upravljanje motornim vozilom. U takvom stanju vozač pokazuje smanjen stepen pažnje i rasuđivanja, produženo vrijeme reagovanja i sklonost precjenjivanju sopstvenih sposobnosti, što sve zajedno potvrđuje da je radnja osumnjičenog imala karakter nehata u smislu krivične odgovornosti za nastanak saobraćajne nezgode sa teškim posljedicama. Takođe, medicinska dokumentacija u spisu, kao i mišljenje vještaka S.B.S. od 06.07.2024. godine, potvrđuju da je oštećena u kritično vrijeme zadobila povrede opisane u optužnici, koje su u neposrednoj uzročnoj vezi s mehanizmom nastanka nezgode utvrđenim nalazom saobraćajnog vještaka.

Oštećeni A.I. i A.M. su potraživali naknadu štete ali se o iznosu nisu izjašnjavali.

Dakle, imajući u vidu navedeno, optuženi je postupao suprotno odredbama člana 28. stav 1. i člana 174. Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima BiH, čime su se u njegovim radnjama ostvarila sva obilježja krivičnog djela teška krivična djela protiv sigurnosti javnog prometa iz člana 336. stav 1. u vezi sa članom 332. stav 1. KZ F BiH., koje mu se optužnicom stavlja na teret.

U završnoj riječi kantonalni tužilac je predložio da sud optuženog oglasi krivim i izrekne mu sankciju u skladu sa zakonom.

Branilac u završnoj riječi ističe da je optuženi priznao izvršenje krivičnog djela i da se iskreno kaje zbog posljedica koje su nastale usljed saobraćajne nezgode. Navodi da optuženi tokom postupka nije pokušao umanjiti svoju odgovornost, već je od početka sarađivao sa sudom i iskreno izrazio žaljenje zbog nastalog događaja. Branilac posebno naglašava da je optuženi porodičan čovjek, ranije neosuđivan, lošeg imovnog stanja i narušenog zdravstvenog stanja, jer je osoba sa invaliditetom i korisnik invalidske proteze, što je potvrđeno odgovarajućom dokumentacijom u spisu. Branilac nadalje ukazuje da je optuženi bio u pripitom stanju, ali ne i u stanju potpune alkoholisanosti, te da okolnosti nezgode pokazuju da je riječ o nesretnom slučaju, a ne o umišljajnom ponašanju. Predlaže sudu da pri odmjerenju kazne uzme u obzir iskreno kajanje optuženog, njegovo priznanje, porodične prilike, zdravstveno stanje i činjenicu da je u međuvremenu nadoknadio štetu oštećenoj, te da mu se u skladu s tim izrekne što blaža kazna, uz mogućnost primjene instituta ublažavanja kazne iz člana 49. KZ FBiH.

Optuženi se pridružio navodima svog branioca te je istakao da se kaje zbog počinjenog krivičnog djela i moli sud da ga što blaže kazni.

Uvidom u izvod iz kaznene evidencije za optuženog sud je utvrdio da nije ranije osuđivan.

Prilikom odmjerenja krivičnopravne sankcije, sud je imao u vidu osnovne kriterijume, a to su granice kazne propisane za predmetno krivično djelo, svrha kažnjavanja, te okolnosti koje karakterišu počinjeno krivično djelo i učinioca (olakšavajuće i otežavajuće okolnosti), i to: stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačina ugrožavanja ili povrede zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, raniji život učinioca, njegove lične prilike i njegovo držanje nakon učinjenog krivičnog djela, kao i druge okolnosti koje se odnose na učinioca (iz člana 49. KZ F BiH). Kao olakšavajuću okolnost sud je cijenio životnu dob optuženog i njegovo narušeno zdravlje što potvrđuje dokumentacija koju je branilac uložio u spis, dok imovno stanje, s obzirom na prirodu i težinu učinjenog krivičnog djela, nije imalo uticaja na vrstu niti visinu kazne koja mu se izriče.

Kao otežavajuće okolnosti sud je cijenio činjenicu da je optuženi kritične prilike prekršio više saobraćajnih propisa, konkretno dve odredbe Zakona o osnovama bezbjednosti saobraćaja na putevima u Bosni i Hercegovini, i to: upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, te nije obratio potrebnu pažnju na kretanje pješaka na kolovozu, čime je iskazao grubo zanemarivanje osnovnih pravila bezbjednog učestvovanja u saobraćaju. Navedene okolnosti, iako se djelimično preklapaju s bitnim obilježjima krivičnog djela, ne predstavljaju dvostruko vrednovanje, jer je samo jedna od dovoljna da bi se ostvarila obilježja krivičnog djela, dok ostale predstavljaju dodatni stepen društvene opasnosti konkretnog postupanja optuženog. Sud je, pored navedenog, kao otežavajuću okolnost cijeni ponašanje optuženog nakon izvršenog krivičnog djela, jer isti nijednom nije ponudio pomoć oštećenoj, niti se interesovao za njeno

zdravstveno stanje, što su potvrdili oštećena te svjedoci A.M. i A.I. u čije je iskaze sud izvršio uvid. Takvo ponašanje ukazuje na odsustvo stvarnog kajanja, jer iskreno kajanje mora biti izraženo kroz konkretne postupke, brigu i spremnost da se otklone posljedice učinjenog, što u ovom slučaju nije pokazano. Sud stoga ocjenjuje da iskazano kajanje optuženog nema karakter iskrenog i stvarnog žaljenja za učinjeno djelo.

Sud nalazi da u konkretnom slučaju ne postoje uslovi za izricanje uslovne osude, niti bi se izricanjem blaže sankcije, po vrsti ili mjeri, mogla ostvariti svrha kažnjavanja iz člana 42. Krivičnog zakona Federacije BiH. Imajući u vidu stepen krivice, težinu posljedica krivičnog djela, kao i izraženu bezobzirnost u vožnji iskazanu kroz višestruko kršenje saobraćajnih propisa, sud je zaključio da je nužno izreći efektivnu kaznu zatvora. Uzimajući u obzir zakonski minimum i maksimum propisane kazne za konkretno krivično djelo, sud je odmjerio kaznu zatvora u trajanju od jedne godine i šest mjeseci, ocijenivši da je ista adekvatna i srazmjerna težini djela te ličnosti optuženog. Sud smatra da će se izrečenom kaznom ostvariti ciljevi specijalne prevencije, jer će ista uticati na optuženog da u budućnosti ne čini krivična djela, te doprinijeti njegovom prevaspitanju. Istovremeno, ovako odmjerena kazna ima i snažan generalno preventivni karakter, jer će djelovati odvraćajuće na druga lica da poštuju pravni poredak i propise iz oblasti bezbjednosti saobraćaja. Posebno je važno istaći da je opštepoznata činjenica da broj saobraćajnih nezgoda sa teškim posljedicama kontinuirano raste, pri čemu su vožnja pod uticajem alkohola među najčešćim uzrocima, te bi, po ocjeni suda, izricanje uslovne osude ili blaže kazne predstavljalo oblik neprimjerene tolerancije i de facto "nagrade" za ponašanje koje je izrazito opasno, društveno neprihvatljivo i suprotno temeljnim principima bezbjednosti u saobraćaju. Zbog svega navedenog, sud smatra da jedino izricanjem efektivne kazne zatvora može biti ostvarena svrha kažnjavanja u konkretnom slučaju.

Uzimajući u obzir sve naprijed navedeno, a posebno način izvršenja krivičnog djela, težinu posljedica, stepen krivice optuženog, te činjenicu da je kritične prilike upravljao vozilom pod dejstvom alkohola, grubo zanemarujući osnovna pravila saobraćaja, sud nalazi da postoji realna opasnost da bi optuženi, ukoliko bi mu se omogućilo da i dalje upravlja motornim vozilima, mogao ponovno učiniti isto ili slično krivično djelo protiv sigurnosti saobraćaja. Shodno tome, sud je, na osnovu člana 77. stav 1. i 2. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučio da optuženom izrekne sigurnosnu mjeru zabrane upravljanja motornim vozilom u trajanju od 12 mjeseci, koja se odnosi na sve vrste motornih vozila, s tim da se, u skladu sa zakonom, vrijeme provedeno na izdržavanju kazne zatvora ne uračunava u vrijeme trajanja izrečene sigurnosne mjere. Ova mjera je nužna radi zaštite javne bezbjednosti i prevencije budućih saobraćajnih delikata.

Na osnovu 202 .stav.1. ZKP-a FBiH sud je optuženog obavezao da namiri troškove krivičnog postupka u iznosu od 575,00 KM koji se odnose na vještačenje i to: troškove vještačenja saobraćajne struke vještaka dipl. ing. saobraćaja H.R. u iznosu od 212,56 KM, vještaka medicinske struke S.B.S. u iznosu od 181,10 KM, vještaka neuropsihijatrijske struke prim. mr. sc. G.L. u iznosu od 94,47 KM, te troškove Zavoda za medicinu rada Kantona Sarajevo za toksikološko vještačenje u iznosu od 150,00 KM. Takođe, sud je optuženog obavezao i na isplatu iznosa od 50,00 koji se odnose na troškove paušala, te troškova branioca po službenoj dužnosti u iznosu koji će sud odrediti posebnim rješenjem o visini troškova jer u ovoj fazi nedostaju podaci o visini istih.

Na osnovu člana 212. stav 2. ZKP F BiH A.I. i A.M. su upućeni da imovinskopравни zahtjev ostvaruju u parnici s obzirom da podaci postupka ne pružaju pouzdan osnov za potpuno niti djelimično presuđenje istog u ovom postupku.

Zapisničar
Azra Karasalihović

Sudija
Miroslav Savić

POUKA O PRAVU NA ŽALBU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu u Zenici u roku od 15 (petnaest) dana od dana prijema prijepisa presude.

Oštećeni mogu pobijati presudu samo zbog odluke o troškovima postupka i odluke o imovinskopравnom zahtjevu.